

visningskontorernes budget på statsregnskabet vil således blive ca. 325 000 kr., hvortil kommer forøgelsen af arbejdsdirektoratets udgifter på 30 000—40 000 kr.

Lovforslaget fik ved 1. behandling i folketinget — når der bortses fra retsforbundets ordfører — en overvejende velvillig modtagelse, omend der blev taget adskillige forbehold, særlig af *Kryger* (V), som ønskede overvejet, om erhvervsvejledningen ikke hellere burde henlægges til skolerne, og nærede ængstelse for de udgifter, som den foreslåede ordning med tiden kunne føre med sig. *Kjeldgaard Iversen* (DR) mente ikke, det var en naturlig opgave for staten at organisere en erhvervsvejledning, som med tiden kunne blive meget kostbar, og som rummede vidtrækkende perspektiver. Han var bange for, at gav man først staten en rådgivende virksomhed på dette område, kunne den — uanset frivilligheden — udvikle sig til en dirigerende virksomhed.

Det folketingsudvalg, der fik sagen til behandling, indstillede det dog, bortset fra *Kjeldgaard Iversen*, til vedtagelse i uændret form. Sidstnævnte anfører i betænkningen, at han ikke kan tiltræde forslagens motiver eller principper og iøvrigt ikke finder det foreliggende erfaringsmateriale tilstrækkeligt til at begrunde nødvendigheden af en offentlig erhvervsvejledning.

Ved lovforslagets 2. behandling i folketinget gik *Kjeldgaard Iversen* i overensstemmelse hermed imod lovforslaget, mens *Kryger* fremhævede, at venstre lagde „stærk vægt på lovens revisionsbestemmelser, idet vi betragter loven som en forsøgslov på et område, hvor det erfaringsgrundlag, man har at bygge en lovgivning op på, endnu ikke er omfattende eller gennemprøvet. Jeg henstiller derfor også til den højtærede minister, at der gås varsomt frem under lovens administration, og at det påses, at såvel hjemmenes som skolens og erhvervenes interesser varetages med fornøden styrke og hensyntagen og ikke skubbes i baggrunden til fordel for et embedsmandsapparat eller en ensidig varetagelse af organisationsinteresser.

Under disse forudsætninger anbefaler jeg lovforslaget til vedtagelse i det høje ting, idet vi erkender, at det omhandler et vigtigt og betydningsfuldt område for den ungdom, der skal forlade skolen og søge optagelse i det praktiske liv.“

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget med 74 stemmer mod 11 (DR), idet 3 medlemmer afholdt sig fra at stemme.

I landstinget gav lovforslaget ligeledes anledning til nogen diskussion, idet der ligesom i folketinget herskede delte meninger om, hvordan erhvervsvejledningen burde organiseres, og — fra radikal side — udtaltes frygt for, at den kvindelige ungdoms særlige behov for erhvervsvejledning ikke ville blive tilgodeset i tilstrækkeligt omfang. Som ordfører for retsforbundet gik *M. Sig*